

PRINCIPLE OF GOOD MANNERS IN PROCESS OF RECOGNITION AND ENFORCING FOREIGN ENFORCEMENT ORDER IN THE CZECH JURISDICTION

LIBOR HOLÝ

Masaryk University, Faculty of Law, Czech Republic

Abstract in original language

Příspěvek si klade za cíl charakterizovat postavení a úlohu zásady dobrých mravů v procesu uznávání a výkonu cizích soudních rozhodnutí, cizích rozhodčích nálezů a jiných exekučních titulů v rámci jurisdikce České republiky. Autor se snaží odpovědět na otázku, zda-li může rozpor nároku oprávněného subjektu s dobrými mravy, a to ať již co do jeho povahy, předmětu či procesu získání, posloužit jako dostatečný důvod pro odmítnutí uznání a výkonu cizího exekučního titulu. Následně se zabývá základní analýzou relevantní právní úpravy a snaží se popsat odlišnosti charakteristické pro jednotlivé druhy exekučních titulů. Pozornost je rovněž věnována úloze soudu v souvislosti se zásadou officiality jakožto i postavení stran a jejich procesních možností v těchto řízeních.

Key words in original language

Exekuční titul, výkon, soud, veřejný pořádek, rozhodčí nález

Abstract

The contribution aims to characterize the position and role of the principles of good manners in the process of recognition and enforcement of foreign judgments, of foreign arbitral awards and other enforceable documents under the jurisdiction of the Czech Republic. The author tries to answer the question whether „contra bonos mores“ claim of rightful party, whether in its nature, object or process of acquiring, can serve as a sufficient reason for refusing recognition and enforcement of foreign enforcement title. The article then deals with the basic analysis of relevant legislation and seeks to describe the characteristic differences for different types of enforcement orders. Attention is also given to a role of court in relation to the principle of officiality as well as the position of the parties and their procedural options in these proceedings.

Key words

Recognition, enforcement, judgments, jurisdiction, good manners

1.1 ÚVOD

Proces uznávání a výkonu cizích exekučních titulů se v zásadě odehrává pouhým přihlédnutím a jeho následným vykonáním, tak jak jej zná např. § 65

zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním.¹ Přestože proces evropské integrace, a to např. v nařízení Rady (ES) 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále již jen nařízení Brusel I.) „obohatí“² český proces uznávání některých exekučních titulů o nutnost prohlášení titulu za vykonatelný (exequatur), ve světle ustanovení § 68c odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním však i toto zásadě splývá takřka v jedno s nařízeným výkonem exekučního titulu.

Dalo by se tedy říci, že v zásadě žádný způsob přijímání a výkonu cizích soudních rozhodnutí, soudních smírů, rozhodčích nálezů a dalších exekučních titulů nepředpokládá přezkum širší než pouhou kontrolu formálních náležitostí. Jaká je tedy úloha zásady dobrých mravů v procesu uznávání a výkonu cizích exekučních titulů, pakliže je jejich meritorní přezkum soudem výkonu nepřipustný?

Jako první krok směřující k zodpovězení této otázky se nabízí seznámení se s výčtem příslušných právních pramenů platných na území české republiky, ať již tuzemského či mezinárodního původu, upravující podmínky uznání a cizích výkonu exekučních titulů

V oblasti soudních rozhodnutí takovým předpisem povětšinou bude již zmíněný zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním, a to pro oblast cizích soudních rozhodnutí a veřejných listin ze země původu mimo evropský justiční prostor, Nařízení Brusel I pak v jeho rámci. Další objektem našeho zájmu pro oblast cizích rozhodčích nálezů bude i vyhláška 74/1959 Sb. ze dne 6 listopadu o Úmluvě o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů (tzn. „New Yorská“ úmluva) a případně i další.

Přestože ani jeden z uvedených pramenů práva neobsahuje přímo nic o zásadě dobrých mravů či jakékoli zásadě jiné, kterou by soud měl brát při posuzování splnění všech formálních požadavků pro uznání konkrétního exekučního titulu a jeho následného výkonu ve zřetel, spojuje všechny právní prameny výše uvedené možnost odepření a uznání cizího exekučního titulu z důvodu jeho rozporu s veřejným pořádkem. Klíčové tedy pro další pojednání bude interpretace tohoto bezpochyby neurčitému pojmu s cílem potvrdit či vyvrátit možnost odepření uznání a výkonu s odkazem na rozpor se zásadou dobrých mravů.

---

¹ BOHŮNOVÁ, P., KAPITÁN, Z. Systém uznání a výkonu cizích soudních rozhodnutí. Právní fórum č. 6. roč. Wolters Kluwer ČR, a.s., 2008. str. 228

² ALEXANDER J. BĚLOHLÁVEK. Zavedení tzv. exequatur do českého právního řádu. http://www.ipravnik.cz/cz/clanky/civilni-proces/art_3741/zavedeni-tzv-exequatur-do-ceskeho-pravniho-radu.aspx

2. DOBRÉ MRAVY A VEŘEJNÝ POŘÁDEK

Jako první lze zmínit § 64 písm. d) zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „MPSaP“), který upravuje rozpor s veřejným pořádkem jako dostatečný důvod pro odmítnutí uznání a výkonu cizích rozhodnutí. Ustanovení § 36 MPSaP, se následně snaží poskytnout základní definici veřejného pořádku, coby: „zásady společenského a státního zřízení České republiky a jejího právního řádu, na niž je nutno bez výhrady trvat“.³ MPSaP tedy veřejný pořádek charakterizuje dvěma podmínkami, které musejí být pro uplatnění výhrady splněny kumulativně. Komentářová literatura příkladem uvádí zásady v podobě zákazu diskriminace na základě věku, pohlaví či národnosti, povinnosti doručení druhé straně návrh na zahájení řízení⁴, popř. dostatečným důvodem může být i obcházení zákona, pokud by takovým bylo způsobeno účelové podřízení věci jinému právnímu řádu či založení jurisdikce cizího soudu⁵, který, jednoduše řečeno, dovoluje něco, co je v rozporu s kogentními ustanoveními práva domácího, přičemž by se jednalo o takový rozpor s veřejným pořádkem, který by porušoval základní principy českého právního řádu⁶.

Když ne tuzemská, možná prameny práva mezinárodního soukromého nám poskytnou poznatky více. Dnem 18. prosince 1931 nabyla pro Československou republiku účinnosti Úmluva o vykonatelnosti cizích rozhodčích výroků. Lze ji označit za první pramen mezinárodního práva, který se vztahem i k bývalé Československé republice zakotvuje, konkrétně v čl. 1 písm. e), podmínku souladnosti cizího rozhodčího nálezu s veřejným pořádkem, ale i se zásadami veřejného práva státu výkonu. Zajímavé je odlišování veřejného pořádku a zásad veřejného práva, nicméně vzhledem k faktu, že dobu vzniku této dohody lze hodnotit jako rané stádium vývoje problematiky mezinárodních arbitrází, nelze předmětné ustanovení použít ani jako podklad pro historickou interpretaci pojmu.

Žádného pokroku na poli definice či harmonizace interpretace veřejného pořádku nepřináší ani právní úprava novější a podstatně významnější Úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů uzavřená dne 10. června 1958 v New Yorku (Dále jen „NY úmluva“), která mezi týmiž smluvními státy nahradila úmluvu prvně zmíněnou. NY úmluva sice

---

³ BĚLOHLÁVEK, Alexander. *Zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů . Komentář*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2004. s. 295. ISBN 80-7179-629-8

⁴ POKORNÝ, Milan. *Zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním. Komentář*. 3. vydání. Praha : C. H. Beck, 2004. s. 57. ISBN 80-7179-902-5

⁵ KUČERA, Zdeněk. *Mezinárodní právo soukromé*. 6 opravené a doplněné vydání. Brno : Doplněk, 2004. s. 409. ISBN 80-7239-167-4, s odkazem na stanovisko NS ČSFR v R 26/1987, str. 492

⁶ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2008, sp. zn. 21 Cdo 4196/2007

obsahuje veřejný pořádek jako podmínku uznání a výkonu cizího rozhodčího nálezu, ale bez jakékoliv definice. Nicméně, jak plyne z přípravných prací na úmluvě, problému nejednoznačnosti článku V odst. 2 a z toho důvodu nejednotnosti v definování obsahu veřejného pořádku stran národních soudů, si byli tvůrci návrhu úmluvy vědomi. Mezinárodní obchodní komora v Paříži, která připravila první koncept nové mezinárodní úmluvy na počátku 50. let, se vydala cestou, kdy o proti čl. 1 písm e) Ženevské úmluvy v návrhu vypustila část „zásadám veřejného státu práva“. Ekonomická a sociální rada OSN, již byl tento návrh předložen, pak šla v nastíněném směru omezení rozsahu aplikace výhrady veřejného pořádku ještě dále, když navrhla, aby odmítnutí mohlo být učiněno pouze pro zcela zřejmý rozpor s veřejným pořádkem a základními principy práva země výkonu, a to se zcela výslovným úmyslem co nejvíce omezit rozsah působnosti tohoto článku. Nicméně proti této změně se postavila Indie, Austrálie a Spojené Království s odůvodněním, že spojení „fundamental principles of law“ jakožto „public policy“ je v tomto spojení z hlediska jejich právního řádu bez obsahového významu⁷.

Do konečné podoby se nakonec nic z navrhovaných změn nedostalo a z čistě formálního hlediska, kdy samotný proces vzniku NY úmluvy nemusí hrát při interpretaci pojmu veřejného pořádku národními soudy žádnou roli, by se dalo uzavřít, že mezi Ženevskou a Newyorskou úmluvou není na tomto poli žádných rozdílů tedy že ani NY úmluva nepředstavuje žádný harmonizační natož definující nástroj. Nicméně záměr zúžit rozsah veřejného pořádku je dle mého jasným základem „prouznávací“ zásady NY úmluvy, o které se v odborné literatuře často hovoří.

Dalším pramenem, který by se mohl při výkonu cizích rozhodčích nálezů buď přímo, či jen jako interpretační pomůcka, využít, může být některá dvoustranná mezinárodní smlouva o právní pomoci. Takovou může být např. Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech, do českého právního řádu inkorporována Sdělením ministerstva zahraničních věcí č. 209/1993. Čl. 22 písm. e) pak obsahuje obvyklou formulaci výhrady veřejného pořádku, tedy: „Rozhodnutí uvedená v článku 22 této smlouvy se budou uznávat a vykonávat, jestliže: e) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, se domnívá, že uznání nebo výkon neohrozí její svrchovanost nebo bezpečnost anebo nebude v rozporu s jejím veřejným pořádkem.“ Ale ani tato smlouva nikde nepodává žádné interpretační vodítko k veřejnému

---

⁷ *Report of the Committee on the Enforcement of International Arbitral Awards (Resolution of the Economic and Social Council establishing the Committee, Composition and Organisation of the Committee, General Considerations, Draft Convention)* [online]. United Nations Commission on International Trade Law. [citováno 7.3.2010]. Dostupný z: <http://www.uncitral.org/pdf/english/travaux/arbitration/NY-conv/e-ac/eac424r1-N5508097.pdf>

pořádku. Ne jinak je tomu u dalších dvoustranných mezinárodních smluv o právní pomoci. Příkladem lze zmínit např. č. 1/1996 o právní pomoci v občanských věcech mezi Českou republikou a Rumunskem, č. 76/1990 Sb. mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, č. 6/1989 Sb. o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských atd. Vystává tedy otázka, dle jakého vodítka posuzovat, zda-li je v pojmu veřejný pořádek obsažena i námi hledaná zásada dobrých mravů.

K tomuto zastávám názor, že s ohledem na smlouvu o právní pomoci s Rumunskem, která ve věci uznání a výkonu odkazuje na NY Úmluvu⁸, veřejný pořádek obsažený v takovýchto úmluvách by se měl interpretovat jako mezinárodní veřejný pořádek v duchu NY úmluvy dle čl. V odst. 2 vč. výkladových doporučení, ke kterým dospěl Výbor pro mezinárodní obchodní arbitráž (International Commercial Arbitration Committee, dále jen „ICAC“), jež je součástí Asociace pro mezinárodní právo („ILA“).

ILA je neziskovou organizací⁹ založenou v roce 1873 v Bruselu, nyní se sídlem v Londýně, která si klade za cíl přispívat k rozvoji mezinárodního veřejného i soukromého práva a podporovat mezinárodní porozumění a úctu k mezinárodnímu právu. Dosáhnout toho chce především studiem, výzkumy, průzkumy a následnou publikací zjištěných faktů a závěrů, pořádáním seminářů, konferencí, přednášek atd.¹⁰ V rámci ILA funguje řada výborů s úzkou specializací, mimo jiné o pro mezinárodní obchodní arbitráž, jež je pro výklad pojmu veřejného pořádku stěžejní.

ICAC se v rámci své činnosti po několik let věnovala studiu problematiky výhrady veřejného pořádku ve vztahu k odmítnutí uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů. Tento šestiletý výzkum¹¹ zaměřený i na komparaci výkladu veřejného pořádku z pohledu národních právních řádů, jakožto i z pohledu soudů jednotlivých států, vyústila na 70. konferenci ILA konané v dubnu 2002 v indickém Novém Dillí, v přijetí dokumentu obsahující soubor

---

⁸ Čl. 61 Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 1/1996 Sb., Smlouva o právní pomoci v občanských věcech mezi Českou republikou a Rumunskem

⁹ International Law Association. *Wikipedia* [online]. Last modified on 28 December 2009 at 06:19. [citováno. 10.3.2010]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/International_Law_Association

¹⁰ *Constitution Of The Association* [online]. Berlin : International Law Association, 2004 [citováno 10.3.2010]. Dostupné z: <http://www.ila-hq.org/download.cfm/docid/30692D54-747F-4D66-B9F8E5C08F69F3AF>

¹¹ SHEPPARD, Audley. *Public Policy and the Enforcement of Arbitral awards: Should there be a Global Standard?* Transnational Dispute Management [online]. Volume I, issue 01, vydáno v únoru 2004 [citováno: 20.2.2010]. Dostupný z: http://www.transnational-dispute-management.com/samples/freearticles/tv1-1-article_67.htm ISSN 1875-4120.

doporučeníh ILA ohledně užití výhrady veřejného pořádku jako důvodu pro odmítnutí uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů (dále jen „ILA Recommendations“).¹²

ILA Recommendations ve své úvodní části potvrzuje „prouznávající“ charakter NY Úmluvy¹³, tedy vč. jejího čl. 5 odst. 2, a deklaruje tak konečnost a nepřezkoumatelnost rozhodčích nálezů s výjimkou výjimečných případů, kdy je takový nález v rozporu s mezinárodním veřejným pořádkem státu výkonu. Mezinárodní veřejný pořádek se dle dokumentu skládá ze tří základních částí:¹⁴

- Ze základních principů spravedlnosti a mravnosti, které jsou státem chráněny i když nemusejí existovat ve formě normativního právního aktu. .
- Právní normy sloužící k ochraně nejdůležitějších politických, společenských nebo ekonomických zájmů státu
- Mezinárodní závazky státu

ILA dále hned z úvodu dokumentu mimo jiné poznamenala, že pokud bude jen část rozhodčího nálezu v rozporu s mezinárodním veřejným pořádkem, nic nebrání tomu, aby mohla být zbylá část uznána a vykonána.

Ad) Základní principy mezinárodního veřejného pořádku

ILA Recommendations deklaruje, že výhrada veřejného pořádku ve vztahu k odmítnutí uznání a výkonu cizího rozhodčího nálezu může mít jak povahu hmotněprávního, tak procesněprávního veřejného pořádku. Hmotněprávní (kolizní) veřejný pořádek je příznačný především pro nalézací řízení, kde se posuzuje možné nepoužití cizí právní normy, jenž je v rozporu s veřejným pořádkem právního řádu *lex cause* resp. *práva fora*.¹⁵ Pokud ovšem soud

---

¹² *Conference Resolution 2/2002* [online]. Nové Dillí : International Law Association, 2002 [citováno 10.3.2010]. Dostupné z: <http://www.ila-hq.org/download.cfm/docid/032880D5-46CE-4CB0-912A0B91832E11AF>

¹³ SHEPPARD, Audley. *Public Policy and the Enforcement of Arbitral awards: Should there be a Global Standard?* Transnational Dispute Management [online]. Volume I, issue 01, vydáno v únoru 2004 [citováno: 20.2.2010]. Dostupný z: http://www.transnational-dispute-management.com/samples/freearicles/tv1-1-article_67.htm ISSN 1875-4120.

¹⁴ *Conference Resolution 2/2002* [online]. Nové Dillí : International Law Association, 2002 [citováno 10.3.2010]. Dostupné z: <http://www.ila-hq.org/download.cfm/docid/032880D5-46CE-4CB0-912A0B91832E11AF>

¹⁵ Jak např. stanoví čl. 21 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I)

výkonu zjistí, že rozhodčí nález nerespektuje jeho mezinárodní veřejný pořádek, uznání a výkon odmítne.

Jako příklady obecných principů právních lze zmínit: ochranu dobré víry, zákazu zneužití práv, zásadu pacta sunt servanda, zákaz vyvlastnění bez náhrady, zákaz diskriminace, rozpor s dobrými mravy atd.¹⁶

Zatímco tedy hmotněprávní veřejný pořádek se používá ve vztahu k tomu, dle čeho bylo rozhodnuto o předmětu sporu, procesněprávní veřejný pořádek pak ve vztahu k procesním normám, dle kterých bylo v nalézacím řízení postupováno. Za dobrý příklad spadající do oblasti tohoto druhu veřejného pořádku může posloužit např. požadavek nestrannosti rozhodce, řádné doručení žaloby, zásada rovnosti procesních stran, res iudicata. Naopak za rozpor s mezinárodním procesním veřejným pořádkem se nepovažuje nedostatečné odůvodnění rozhodčího nálezu, chybná právní interpretace rozhodného práva, chybné vyhodnocení relevantních faktů. Problematická je po této situaci, kdy je navrhován výkon rozhodčího nálezu, jenž byl v zemi původu prohlášen za neplatný¹⁷. Nicméně s ohledem na Čl. 5 odst. 1, písm e) NY úmluvy takový nález stejně vykonán nebude. Otázkou však zůstává, zda-li by byl jeho výkon v rozporu s mezinárodním veřejným pořádkem.

Ad) Normy souzící k ochraně nejdůležitějších politických, společenských nebo ekonomických zájmů státu výkonu mezinárodního veřejného pořádku

Takovými normami mohou být jednak mezinárodně kogentní normy a jednak normy zvláštního vnitrostátního významu státu výkonu. Ke vztahu mezinárodního veřejného pořádku a imperativních norem lze poznamenat, že samotný fakt nerespektování imperativních norem během nalézacího řízení nezakládá na automatické možnosti výkon odmítnout. Veřejný pořádek bývá označován totiž jako podmnožinou všech imperativních norem práva fora státu výkonu, tzn. ne každá mezinárodně kogentní norma je normou mezinárodního veřejného pořádku. S aplikací výhrady hmotněprávního veřejného pořádku se lze setkat nejčastěji ve spojení s oblastí rodinného, pracovního či dědického práva¹⁸, ochrany hospodářské soutěže, ochrany životního prostředí etc.¹⁹ Platí přitom, že odmítnout uznání

---

¹⁶ SHEPPARD, Audley. *Public Policy and the Enforcement of Arbitral awards: Should there be a Global Standard?* Transnational Dispute Management [online]. Volume I, issue 01, vydáno v únoru 2004 [citováno: 27.2.2010]. Dostupný z: http://www.transnational-dispute-management.com/samples/freearicles/tv1-1-article_67.htm ISSN 1875-4120.

¹⁷ tamtéž

¹⁸ BĚLOHLÁVEK, Alexander. *Rozhodčí řízení, ordre public a trestní právo. Komentář*. 1 vydání. Praha : C. H. Beck, 2008, s. 377. ISBN 978-80-7400-096-6

¹⁹ *Interim Report On Public Policy As A Bar To Enforcement Of International Arbitralawards* [online]. Londýn: The International Law Association, vydáno 2000:

a výkon cizího rozhodčího nálezu lze je tehdy, když jsou jím zřejmě narušeny podstatné ekonomické, společenské zájmy chráněné takový to zákonem.²⁰ Pokud bude zákon chránící takový zájem přijat až po vydání rozhodčího nálezu, soud výkonu k němu přihlédně pouze tehdy, pokud zákonodárce takový zákon přijal s retrospektivním účinkem.

Protože tato kategorie veřejného pořádku v sobě obsahuje i složku politického zájmu, je nutné upozornit na rozdílné chápání veřejnoprávních zájmů jako složky veřejného pořádku v anglosaské (public policy) a kontinentálně-evropské oblasti (ordre public). Zatímco prvně zmíněná do značné míry zájmy státu a jeho politické reprezentace považuje za součást svého veřejného pořádku, druhá v zásadě naopak. Public policy lze tak označit za širší pojem, než je kontinentálně-evropský ordre public. Neplatí to však na sto procent, právní řád České republiky se totiž pohybuje někde mezi oběma, což je způsobeno specifickým vývojem před rokem 1989, který byl charakteristický dominantní úlohou veřejného práva, hospodářských omezení vč. omezení v rovině smluvní volnosti stran. Obdobný přístup s akcentací veřejnoprávního a politického prvku veřejného pořádku lze takto očekávat i jiných zemích bývalého východního bloku.²¹

Ad) Mezinárodní závazky státu

Dle čl. 4 ILA Recommendations může být cizí rozhodčí nález odmítnut i tehdy, pokud by bylo jeho uznání či výkon ve zřejmém rozporu s mezinárodními závazky státu výkonu vůči jiným státům, či mezinárodním organizacím. Jako příklad tohoto veřejného pořádku se nejčastěji uvádí rezoluce Rady bezpečnosti OSN uvalující na nějaký stát sankce.

3. ZÁVĚR

Lze z obecné teorie říci, že podmínky pro uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů jsou v normách, ať již mezinárodního či vnitrostátního původu, v zásadě nastaveny mírněji, než je tomu v případě soudních rozhodnutí cizích států. Tento fakt pramení z principu státní suverenity a teritoriality, kdy jurisdikce jednoho státu končí tam, kde z hlediska prostorové působnosti začíná suverenity státu druhého, přičemž rozhodnutí cizích státních orgánů bylo především v době nedávno minulé často chápáno jako nežádoucí ingerence cizího státu do suverenity státu takového výkonu.

S ohledem k tomuto fakt, jakožto s ohledem na shora vyslovené ohledně výkladových doporučení ILA lze shrnout, že protože porušení dobrých

---

[citováno 7.3.2010]. Dostupné z: <http://www.ila-hq.org/download.cfm/docid/E723662E-053C-415A-A4C7822577AE6B4F>

²⁰ Čl. 3(b) ILA Recommendations

²¹ Čl. 4 ILA Recommendations

mravů je dostatečným důvodem pro odmítnutí uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů, lze bezpečně říci, že by takové porušení mělo být o to silnějším důvodem pro odmítnutí uznání i výkonu rozhodnutí cizích soudů.

Roli dobrých mravů v procesu uznávání a výkonu cizích exekučních titulů pak podtrhuje fakt, že soud musí soulad s veřejným pořádkem zkoumat z úřední povinnosti, a tedy nikoliv až na návrh stran.

Literature:

Acte Uniforme Sur Le Droit De L'arbitrage Dans Le Cadre Du Traite Ohada [online]. L'Organisation pour l'Harmonisation en Afrique du Droit des Affaires, vydáno 11.3.1999 [citováno 13.3.2010]. Dostupné z: <http://www.ohada.org/images/blogs/d033e22ae348aeb5660fc2140aec35850c4da99744f683a84163b3523afe57c2e008bc8c/arbitrage.pdf>

Analytical compilation of comments by Governments and international organizations on the draft text of a model law on international commercial arbitration [online]. Vídeň: United Nations Commission On International Trade Law Vídeň, vydáno 1985. Dostupný z: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/V85/250/78/PDF/V8525078.pdf?OpenElement>

BĚLOHLÁVEK, Alexander. Rozhodčí řízení, ordre public a trestní právo. Komentář. 1 vydání. Praha : C. H. Beck, 2008

BĚLOHLÁVEK, Alexander. Zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů . Komentář.1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2004.

BOHŮNOVÁ, Petra; KAPITÁN, Zdeněk. Judikatura Evropského soudního dvora v oblasti evropského justičního prostoru ve věcech civilních. Část XV. Nařízení Brusel I ve světle judikatury Evropského soudního dvora. Právní fórum. 2009

Conference Resolution 2/2002 [online]. Nové Dillí : International Law Association, 2002 [citováno 6.3.2010]. Dostupné z: <http://www.ila-hq.org/download.cfm/docid/032880D5-46CE-4CB0-912A0B91832E11AF>

Constitution Of The Association [online]. Berlin : International Law Association, 2004 [citováno 10.3.2010]. Dostupné z: <http://www.ila-hq.org/download.cfm/docid/30692D54-747F-4D66-B9F8E5C08F69F3AF>

KUČERA, Zdeněk. Mezinárodní právo soukromé. 6 opravené a doplněné vydání. Brno : Doplněk, 2004

ROZEHNALOVÁ, Naděžďa. Rozhodčí řízení v mezinárodních a vnitrostátním obchodním styku. 2. Vydání. Praha : ASPI, Wolters Kluwer, 2008

POKORNÝ, Milan. Zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním. Komentář. 3. vydání. Praha : C. H. Beck, 2004.

RADOŠOVSKÝ, Petr. Rozhodné právo v závazkových vztazích z mezinárodního obchodu - nutně použitelné normy, výhrada veřejného pořádku. Epravo.cz [online]. Vydáno 29.12.2003 [citováno 25.2.2010]. Dostupný z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/rozhodne-pravo-v-zavazkovych-vztazich-z-mezinarodniho-obchodu-nutne-pouzitelne-normy-vyhrada-verejneho-poradku-22523.html>

Report of the Committee on the Enforcement of International Arbitral Awards (Resolution of the Economic and Social Council establishing the Committee, Composition and Organisation of the Committee, General Considerations, Draft Convention) [online]. United Nations Commission on International Trade Law. [citováno 7.3.2010]. Dostupný z: <http://www.uncitral.org/pdf/english/travaux/arbitration/NY-conv/e-ac/eac424r1-N5508097.pdf>

Report On Public Policy As A Bar To Enforcement Of International Arbitralawards [online]. Londýn : The International Law Association, vydáno 2000: [citováno 7.3.2010]. Dostupné z: <http://www.ila-hq.org/download.cfm/docid/E723662E-053C-415A-A4C7822577AE6B4F>

SHEPPARD, Audley. Public Policy and the Enforcement of Arbitral awards: Should there be a Global Standard? Transnational Dispute Management [online]. Volume I, issue 01, vydáno v únoru 2004 [citováno: 20.2.2010]. Dostupný z: http://www.transnational-dispute-management.com/samples/freearticles/tv1-1-article_67.htm

Contact – email

l.holy@mail.muni.cz